

Mörk var döden kom den klädd i damm ur tid fabriken stå
Ur himlavalvets tomma katedral ständigt tågandes mot
Intighetens salta vildhav bortom tanke och ord bakom
Kött och blod viner vindar vars skapare är de sväljande
Bråddjupens andetag i vilka hemligheter ligger strängt
Glimrande evigt dolda från mandjurets flackande blick
Och dess flämtande facklor tränger ej ner under gravens
Mull ständigt trånande i hopplöst hopp om irrblossens
Vägledning för visst finns något bortom berget och
Blommorna och sången i sanning bortom stjärnorna vild
Och evig äro längtan dit där nattens svepning över
Brinnande hjärtan svalkande viskar de oroliga till evig
Sömn och nattherdarnas spöklika sång som de galna skola
Följa likt svavelrökens slöjor i blodgråt och förtvivlan

Ty gömda ting som offerats vid midnatt skall falla i
Glömska och dess andar hemsöka den nysådda jordens
Böljande rötter slingrandes i barnets drömmar om
Brinnande vildmark där själar vigs åt avgrundens
Vidöppna giftgap mot vars helvetesportar även djuren
Skall falla på knä vid de yttersta utmarkernas
Slaktplatser förmultnandes i bedjan för sällsamma äro de
Makter som bedriver sitt spel i hemsökt gravjord och
Uråldriga i sin bottenlöshet förankrade i dödsrikets
Djupaste schakt genom vener och lemmar irrandes på den
Krokiga vägen mot förintelsen längs vilken kranium
Hänger som lockbeten utanför horhusen dränkta i larmet
Av världsalltets oupphörliga utplåning dåandades ut i
Oändlighetens mörker tills dess att natten upplyses av ett
Spoklikt sken som spred sig i dalen som en skogsbrand och
Från dess mitt sköt en klippa mot himmelen ett berg av
Okände rot en tornande skugga från ohelig ort bärandes på
Vedergällningens eld så skall mordängeln komma...

Från järnhamn till askstrand drar landmassorna vidare
Mot undergången darrande som evig jordbävning av
Längtan hastandes mot stupan under en forblodd mane
Blek som änglalik går färden bland törnar mot en
Våldsamt flammande horisont över missväxtens ängar
Skola den skina på en stinkande avgudabild rest för att
Befrukta den gamla världens själ så låt de saliga vittna om
Herren Antikrists mirakel och fördärvsmakternas prakt när
Okända himlakroppar bildar järtecken runt hjärtats
Svarta böld kokandes i blodets raseri hos fjättrade
Vilddjur vars tid snart skall komma då illusionernas
Skimmer och fåfängans ljus fördunklas av
Svartänglavingarnas vidsträckta omfamning
Tillintetgjort i framtidens rike där slavar döps i sina
Härskares blod i skenet av facklorna där behornade
Skuggor dansar i den täta dimman på helgonens leriga
Gravar och ulven går lös i gnistrande snö där hämnden är
Ljuv och vart andetag räknas dit går min väg